

Nr 565.

Av herr **Ohlsson** i Kastlösa m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 227, med förslag till förordning angående ändring i förordningen den 21 december 1945 (nr 823) om nöjesskatt.

I proposition nr 227 till årets riksdag föreslås vissa ändringar i gällande bestämmelser i förordningen om nöjesskatt, innebärande vissa lättnader i beskattningen av nöjestillställningar, som anordnas av vissa organisationer.

Emellertid äro möjligheterna att erhålla skattelindring helt beroende av huruvida vederbörande organisation har den styrka och storlek som erfordras att ordna ett program, där bland annat dans eller biografföreställning icke ingår som huvudsaklig del. Det är uppenbart att denna begränsning i fråga om skattebefrielse i praktiken hårdast drabbar landsbygdens i flesta fall små organisationer, som inte kunna påräkna tillräcklig publikanslutning som underlag för ett så sammansatt program att skattebefrielse kan erhållas. Redan när nöjesskatten gjordes statlig, uttalades farhågor för att dessa undantagsbestämmelser i hög grad skulle medföra svårigheter för de små organisationerna särskilt på landsbygden. Under den tid som sedan förflutit ha dessa farhågor besannats. Av en publik som i de flesta fall inte uppgår till mer än 100—200 personer går det givetvis inte att kräva så höga avgifter att dessa täcka kostnaderna för ett ur skattesynpunkt fördelaktigt program, eller med andra ord inkomsterna kunna inte bära utgifterna för musik, talare och artister eller vad som kan tänkas arrangeras, utan här är man nödsakad välja ett program som begränsar kostnaderna till vad publiken rimligen kan bära, och då föredrag och dylikt i regel inte ge något netto, är dansen för dessa organisationer det enda som kan giva nödvändigt kassatillskott åt rörelsen.

Skatten å biografbiljetter drabbar också synnerligen hårt just de mindre organisationerna vare sig lokaler uthyras eller den lokalägande organisationen själv har bio. I lokalhyra betalas 20 % av biljettpriset med avdrag av skatt, och även om antalet biljetter skulle uppgå till 100 st. per föreställning, täcker lokalhyran knappast mer än kostnaderna för uppvärmning, städning och elkraft. På grund av den hårda beskattningen ha de lokalägande organisationerna ute på landsbygden i allt större utsträckning måst begära kommunala anslag till sin verksamhet, och i regel beviljas sådana anslag.

En hel del söker kringgå nöjesstadgans bestämmelser genom att anordna tillställningar vartill viss eller vissa organisations medlemmar inbjudas

för att ge det hela sken av enskild tillställning och därmed undgå nöjesskatt. Då dessa små organisationer ute på landsbygden måste ur samhällets synpunkt betraktas som lika gagnande som motsvarande organisationer i städer och tätorter, är det av vikt att deras verksamhet inte onödigtvis försvåras.

Motiveringen för införandet av dessa undantagsbestämmelser om befrielse från nöjesskatt har varit och är väl alltjämt att man därmed skulle påverka nöjeslivets inriktning. Huruvida man i någon mån lyckats med detta undandraget sig vårt bedömande, men vi skulle tro att dessa åtgärder inte haft det ringaste inflytande på detta område.

Att dessa små organisationers svårigheter i detta avseende inte kraftigare påtalats de senaste åren torde helt bero på att man väntat på förslag till ändring i nöjesstadgan och man hade hoppats att dessa förhållanden då skulle få en för dessa organisationer tillfredsställande lösning.

Menar man allvar med talet om dessa organisationers samhällsnyttiga verksamhet och menar man att denna verksamhet är lika nyttig på landsbygden som i städerna, då bör man inte införa undantagsbestämmelser, som till sina praktiska verkningar medföra så stora svårigheter särskilt för landsbygdens lokalägande organisationer.

Vi få därför hemställa,

att riksdagen beslutar sådan ändring i Kungl. Maj:ts proposition nr 227 att 15 § erhåller följande lydelse:

15 §.

Där organisation — — — — överstiger 75 kr. Folketshusförening eller — — — — inbetalda avgifterna.

Stockholm den 20 april 1950.

Sigvard Ohlsson,
Kastlösa.

Karl G. Nilsson,
Landskrona.

Sven Persson,
Appuna.
